

60) Tredje behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, lov om lån til betaling af ejendomsskatter og tinglysningsafgiftsloven. (Kommunalt samarbejde på ejendomsskatteområdet, ændring af afgiftspligt for visse dokumenter).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 8/12 99. Første behandling 10/12 99. Betænkning 13/12 99. Anden behandling 15/12 99. Tillægsbetænkning 15/12 99).

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove): Arbejdsministeren (Ove Hygum) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Sanktioner, renter, tilbagebetaling m.v.).
(Lovforslag nr. L 161).

Samtykke til behandling

Anden næstformand (Henning Grove): De siger, der er opført under dagsordenens punkt 3 og 22, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for tildeling af indfødsret via statsamterne.

Af Poul Nødgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 18/11 99. Første behandling 10/12 99. Betænkning 15/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (DF og FRI) stemte for, 102 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for tildeling af dansk statsborgerskab ved erklæring.

Af Tom Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 18/11 99. Første behandling 10/12 99. Betænkning 15/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 12 (DF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 104 (S, V, KF, SF, CD, RV, EL og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Ændring af reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 9/12 99. Første behandling 10/12 99. Betænkning 14/12 99. Anden behandling 15/12 99. Tillægsbetænkning 15/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Erik Hansen (SF):

Vi bebudede ved andenbehandlingen, at vi ville tage endelig stilling, når vi kom til tredje behandling, idet vi ikke havde fået alle oplysningerne ved anden behandling.

Men skal man tage det usagte i det forslag og se på det, jamen så er det usagte i dette forslag faktisk, at man ønsker en mulighed for at kunne udvise de unge, der er opvokset i Danmark. Det er vi i SF uenige i. Det mener vi ikke man skal. Men jeg synes også, at man, hvis man vil det, burde se lidt nærmere på det, der sker ved domstolene i øjeblikket, hvor man faktisk nu udviser folk for det, man kan kalde dumheder. Det er ikke bare almindelig kriminalitet, som medfører, at folk bliver udvist, men det er små dumheder, hvor man kan sige, at det skal man ikke gøre, men som betyder, at man bliver udvist. Konsekvensen af dette forslag kan betyde, at vi rent faktisk kommer til at udvise en masse unge for ting, som vi egentlig ikke synes de burde udvises for.

Udgangspunktet har været, at man vil bekæmpe hård kriminalitet, men når man så ser på lovforslaget, på indholdet, ja, så rammer det jo ikke kun hård kriminalitet. Det rammer mindre ting. Ting, som man får en bøde på 1.000 kr. for. Ting, som man ikke skal gøre ganske vist, men ting, som man nogle gange kan komme til at gøre, og som i sidste ende betyder, at vi kommer til at sætte et skel mellem de mange unge udlændinge, som ikke er danske statsborgere, som regner sig som en del af det danske samfund – de kommer til at opleve, at der stadig væk er et »de« og et »vi«, uanset at de gerne ville være en del af det danske samfund. De bliver straffet hårdere for ganske små forseelser. Så igen oplever vi med dette forslag, at vi kommer til at sætte spørgsmålstegn og barrierer for de mange unge, der ikke er danske statsborgere, og som gerne vil fungere godt i det danske samfund.

Så mangler jeg stadig væk fra partierne, der ønsker at gennemføre dette forslag med denne hast, at få et svar på hvorfor. Venstre har været meget ivrig for, at vi ikke skulle haste forslaget igennem og lave lovsjusk. Socialdemokratiet, der er formand for udvalget her, mener jeg også har en forpligtelse til at sikre sig, at vi får en ordentlig behandling. Jeg har ikke fået noget svar

på, hvorfor dette forslag skal hastes så hurtigt igennem, hvorfor der ikke kan blive tid til at høre forskellige parter om, hvad de mener om det; det har der ikke været med dette lovforslag.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal ikke skjule, at jeg synes, at hr. Knud Erik Hansen i nogen grad gik over stregen her, når han sagde, at – jeg tror nogenlunde ordret citeret: Hensigten med dette forslag er, at vi vil kunne udvise så mange unge som muligt. Det er simpelt hen en uanstændig måde at udlægge dette lovforslag på, men det er jo et gammelt trick, når man skal finde en undskyldning, at så bygger man nogle argumenter op, der ikke eksisterer, og så bekæmper man dem.

Det her handler om, og det kan hr. Knud Erik Hansen være enig i eller uenig i, at vi synes, at den væsentligt nemmere vej til at blive statsborger, som erklæring er, skal bibeholdes. Og den meget, meget, meget store del af de unge vil kunne anvende den. Men vi synes, det er rimeligt, netop fordi det er en nemmere vej, så at sige: Ja, men så sætter vi kravet om, at der ikke er begået kriminalitet.

Resten af dem, den lille gruppe, det kommer til at handle om, som ikke kan bruge erklæringsinstrumentet, vil kunne søge statsborgerskab på fuldstændig normal vis som alle andre udlændinge i dette land. Jeg må sige, at jeg synes, at hr. Knud Erik Hansen skulle holde sig for god til en bemærkning som den, jeg citerede før.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jamen så synes jeg, at Socialdemokratiet skal se konsekvensen i øjnene. Der er lige faldet en dom i Struer, hvor en ung somalier er blevet udvist i 5 år for at have sparket en togbetjent. Det er ganske vist ikke en, der har boet her i 10 år. Men hvis det bliver konsekvensen, og hvis det bliver linjen i udvisningssager, så kommer vi givet til at ramme en hel masse unge med det forslag. Hvis de ikke kan blive danske statsborgere ved erklæring, så risikerer de i sidste ende at blive udvist. Det bliver konsekvensen af dette forslag. Så kan det godt være, at det ikke er det, man vil. Jeg tager det så til efterretning, at det ikke er det, Socialdemokratiet vil. Men det bliver konsekvensen.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg ønsker SF's ordfører en rigtig god juleferie, så han kan gå hjem og tænke sig godt og grundigt om, før han tager Folketingets tid på denne måde ved groft at manipulere. Den dom, den somalier har fået, er ikke kun for at sparke en togfører i maven. Det er også for at have truet og angrebet med en springkniv. Altså, hvis vi skal tale fornuftigt sammen og lave ordentlige aftaler sammen, så er vi også nødt til at omtale sandheden som det, den er. Jeg er meget enig i det, fru Dorte Bennedsen sagde til hr. Knud Erik Hansens indlæg, at dette lovforslag ikke er lavet for at kunne udvise så mange som muligt. Jeg synes, det er en umanerlig dårlig måde at udtale sig om lovforslaget på. Det strider fuldstændig imod den måde, vi ellers taler sammen om lovforslag på herinde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Men så vil jeg godt gentage til De Radikale: Jeg tager selvfølgelig til efterretning, at det ikke er De Radikales hensigt. Det har jeg så hørt nu, men for mig at se bliver det konsekvensen, og det burde man så tage til efterretning.

Om somalieren, der blev udvist, vil jeg sige: Det er rigtigt, at der også var en anden hændelse. Men sådan som jeg har forstået dommen, og som jeg har fået det refereret, så var det afgørende, at man havde sparket og angrebet en tjenestemand i funktion, ikke at man havde lavet en dumhed med en kniv. Men uanset det, og det blev inddraget, så har begge disse handlinger haft karakter af dumheder og ikke af dyb kriminalitet, og det er dumheder, der så i virkeligheden nu betyder, at man begynder at udvise dem, der ikke er danske statsborgere. Det er konsekvensen af den praksis, der nu lægges fra domstolens side, hvis det her fortsætter.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe stemmer for det her lovforslag med stor tilfredshed og stor glæde. Og det gør vi, fordi man nu får en ligebehandling af unge mellem 18 og 23 år med alle dem over 23 år, når de søger dansk statsborgerskab. Og det vil sige, at det store flertal af dem mellem 18 og 23 år, som ikke har begået kriminalitet, men har opført sig, som folk gør flest, får deres statsborgerskab uden problemer, hvis de har boet her i over 10 år. Og det lille mindretal, som har begået kriminalitet, mindre al-

vorlige og nogle få meget alvorlige ting, de går ind under nøjagtig samme regler og får den karenstid, som voksne over 23 år får. Og nogle få af dem vil aldrig nogen sinde opnå at få dansk statsborgerskab, fordi de har begået meget alvorlig kriminalitet, og dem kan vi udvise af Danmark, og det er Det Konservative Folkeparti også glad for.

Når hr. Knud Erik Hansen fra SF så spørger, hvorfor det her forslag skal behandles så hurtigt og vedtages inden jul, ja, så vil jeg godt svare igen, at det er, fordi der er et hul i lovgivningen, et hul, som vi var nøde, der erkendte allerede for 4 år siden. De Konservative og Venstre fremsatte et forslag. Dengang kunne vi ikke samle flertal. Nu er det endelig kommet, og vi mener, at det hul skal stoppes jo før, desto bedre, således at eksempelvis unge, der sidder i et dansk fængsel og er idømt 2 eller 3 års fængsel, ikke kan blive danske statsborgere. Det synes vi er urimeligt. Det hul får vi stoppet i dag, og derfor ønsker vi, at lovforslaget bliver behandlet her inden jul, og at det ikke kan vente til engang i det næste årtusind.

Poul Nødgaard (DF):

For få øjeblikke siden nedstemte Folketinget med et stort flertal Dansk Folkepartis beslutningsforslag om, at alle 18-23-årige skal søge dansk statsborgerskab på helt normal vis, altså over de 2, 3 årlige store lovforslag. Det må vi tage til efterretning.

Men når det så er sagt, så er der altså noget, jeg simpelt hen ikke kan få ind i mit hoved, og det er, at SF og til dels også Enhedslisten har den opfattelse, at det her lovforslag er et slag i ansigtet på nogle. Det er det jo overhovedet ikke.

Det, Folketinget vil, er, at man vil stoppe en praksis, som skulle have været stoppet for mange år siden om, at 18-23-årige, der er ude i noget kriminelt eller har en dom eller lign, naturligvis ikke kan sidde i fængselscellen og søge om et dansk statsborgerskab.

Hvis ikke det her bliver stoppet med lovforslaget her, så sker der ganske enkelt det, at man kan fortsætte i én uendelighed med at søge dansk statsborgerskab, selv om man har en straf bag sig. Det er jo helt utilladeligt, utilbørligt, eller hvad det nu er, det hedder. Derfor synes jeg, vi med stor glæde kan hilse det her lovforslag velkommen, som er et lille skridt i den rigtige retning. Det er i hvert fald noget, fru Jensen forstår – hvis det for Folketinget har no-

gen betydning, hvad den almindelige menige borger mener om, hvad der foregår i Danmark.

Jeg kan ikke tro, at ret mange af SF's og Enhedslistens vælgere vil kunne forstå disse partiers holdning her i salen i dag. Den er akademisk, den er uigennemtænkt, den er abstrakt, den er næsten på kanten til det vanvittige. Undskyld, jeg siger det så stærkt.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg tror, det her afhænger en del af, hvem man taler med. Hvis man taler en del med de unge, der er opvokset i Danmark, og som fungerer i Danmark, og som gerne vil være en fuld del af det danske samfund, så oplever de det her lovforslag som endnu en forfølgelse, som om det danske samfund endnu en gang tager afstand fra dem.

Man kunne have forstået det, hvis det her forslag alene gik på hård kriminalitet, for det er sådan noget, som man – og der vil jeg godt give nogle ret – hvis man har været ude i det, så til en vis grad også selv har ansvar for. Men det her rammer jo folk, der bare begår det, man kan kalde dumheder. Vi er jo nede i småting også, ting, man ikke skal gøre, givet, men ting, som vi alle sammen kan komme til at gøre som dumheder, og det bliver man ramt af.

Derfor kan jeg godt forstå, at en hel masse unge nu begynder at føle i deres dagligdag: Jamen nu skal vi passe på. Derfor kommer vi i realiteten til at lave noget, der ikke er integration – hvis man virkelig ønsker integration, altså.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jo, men hør nu her, vil jeg sige til hr. Knud Erik Hansen. Det ligger jo sådan, at de, der nu bliver nægtet dansk statsborgerskab efter den lov, der vedtages i dag, de kan jo søge det danske statsborgerskab på nøjagtig samme måde som alle andre over Indfødsretskontoret. Der slår man op i en tabel i henhold til kontorarkivet og siger, hvornår den pågældende kan få et dansk statsborgerskab.

Nu vil jeg jo ikke spørge om noget, for det er mig, der er ordfører nu. Men jeg må så konstatere, at SF faktisk ved at stemme imod det her lovforslag og ved gerne at ville beholde de nuværende regler dermed også accepterer, at en ung kriminel mellem 18 og 23 år kan sidde i fængselscellen og søge om et dansk statsbor-

gerskab og få det bevilget af det amt, han eller hun nu har søgt det i. Jamen det kan da ikke være rigtigt.

Prøv nu også at lade den gode bondefornuft råde i den her sag og kom så til fornuft.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan høre, at vi taler med forskellige mennesker. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti i det mindste ikke taler med de unge på den måde. Når man taler med dem, så får man klart det her svar, og det er det, der er baggrunden for vores holdning. Vi synes, at vi skal støtte de mange unge, der gerne vil være en del af det danske samfund. Det gør vi ikke med det her lovforslag. Med hensyn til de 18-23-årige er det faktisk vores holdning, at hvis man er vokset op i Danmark og er en del af det danske samfund, så har vi også et ansvar, og så skal vi ikke udvise dem.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslistens negative holdning til det her forslag er kendt, så jeg vil ikke gentage alle argumenterne, men sige, at vi opfatter lovforslaget som et bidrag til den brændemærkning af en bestemt gruppe, som er i befolkningen, nemlig de såkaldt fremmede, udlændingene, de andre, dem, der ikke er som vi.

Det er endnu et eksempel på, hvordan et flertal desværre med Socialdemokratiet som bannerfører spiller det hårde kort ud med tilfreds applaus fra højrefløjen. Det er endnu et forsøg på at komme en medieoppisket og hysterisk stemning i møde, som fuldstændig lader hånt om højtidelige erklæringer om lovkvalitet og det at undgå lovsjusk.

Under andenbehandlingen gjorde vi klart, at vi mener, at der med det her skridt sås endnu et frø, som før eller senere fører til reaktioner som dem, der ulykkeligvis fandt sted på Nørrebro for nogen tid siden.

Det, der skete på Nørrebro, var tåbeligt. Det, der skete på Nørrebro, var vanvittigt. Det var en urimelig gidseltagning af lokalbefolkningen. Det var politisk uklogt og dybt skadeligt. Det er noget, der kun gavner højrefløjen. Det er en reaktion, som vi tager afstand fra på alle måder. Men det er også en reaktion, som var til at forudse. For enhver ved, at der er grænser for, hvor længe man kan blive ved med at holde folk uden for fællesskabet, før der kommer en reaktion. Det kender mange fra skolerne. På et

eller andet tidspunkt så bliver det for meget, og proppen ryger af flasken.

På samme måde som i skolerne mobbes der også i samfundet, og på et tidspunkt bliver det for meget, og der kommer en reaktion. De reaktioner er forskellige. Nogle kan komme igennem det uden problemer, andre går på druk, laver kriminalitet, og atter andre går til grunde. Det er ikke noget nyt billede, men sådan er det, og det er beklageligt. Men samfundsmobningen er ligesom i skoleklasserne det selv gode flertals spark nedad, og det har konsekvenser.

Efter Enhedslistens opfattelse er det sådan, at når nogle begår noget kriminelt, skal de straffes, selvfølgelig. Men flertallet her i salen mener, at når nogle bestemte laver noget kriminelt, så skal de ikke straffes én gang, så skal de straffes to gange for det samme. Det er efter vores opfattelse diskrimination.

Det, man har formået at lave her, er en lov, som er fuldstændig usammenhængende, som gør, at folk ikke længere kan få indfødsret ved erklæring, fordi de har begået småting. Småting, der er så små, at når de søger via Folketinget, tager man slet ikke hensyn til det. Derfor er man i sidste øjeblik fra ministerens side blevet nødt til at lave en ekstra ekspresprocedure for at tilgodese de folk, som man afviser ved erklæring, men som alligevel har lavet noget, som bedømmes som værende så lidt, at det ikke kan føre til en karenstid, hvis de søger via Folketinget.

Det er lovsjusk. Det er diskriminerende. Det er ikke noget, Enhedslisten kan støtte.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi har normalt en meget kollegial omgangsform her i Folketinget, sådan at ordførerne også tager visse hensyn, hvis der kommer nye medlemmer ind midt i en folketingsperiode. Men jeg må sige, at jeg synes, at ordførernes tålmodighed i denne sag er gået langt ud over, hvad der normalt er formen herinde, specielt når det drejer sig om SF's ordfører i denne sag.

Jeg sad lige så stille nede på min plads og længtes tilbage til dengang, hr. Steen Gade var SF's ordfører, når det drejer sig om indfødsret, ja, sågar også til den periode, hvor fru Pernille Frahm var SF's ordfører. Vi kunne være uenige, vi kunne have forskellige mål, men omgangsformen, måden at argumentere på, måden at tage debatten på, var præget af dyb seriøsitet og grundighed med hensyn til at sætte sig ind i

regelsættet. Jeg må sige, at det ikke er den form, der har præget SF's nuværende ordførers måde at håndtere sagen på i de seneste par uger.

Når hr. Knud Erik Hansen taler om udvisningsregler knyttet an til indfødsretsløvgivning, så ved hr. Knud Erik Hansen efterhånden godt, tror jeg, at reglerne om udvisning ikke findes i indfødsretsloven – de findes i udlændingeløvgivningen – og at det er henlagt til domstolene at vurdere, om det, som lovgivere, det som Folketinget har ønsket skulle være udvisningsgrundlag, er opfyldt i de konkrete sager. Og det er heller ikke sædvanen, at vi står og trækker konkrete domstolsafgørelser frem her i salen, specielt ikke hvis der er mulighed for, at de kan appelleres. Jeg synes, at hr. Knud Erik Hansen også i den henseende er gået langt ud over, hvad der er den normale måde at håndtere sager på her i Folketinget med respekt for domstolenes placering i vores demokrati. Men det er selvfølgelig hr. Knud Erik Hansens eget valg. Jeg håber, at SF's øvrige medlemmer registrerer den her tilstand, og at man træffer en afgørelse om, hvorvidt man vil vende tilbage til den periode, hvor fru Pernille Frahm og hr. Steen Gade håndterede de spørgsmål for SF.

Det lovforslag, vi nu skal stemme om om lidt, er et lovforslag, som betyder, at de 18-23-årige, som har begået kriminalitet under deres ophold her i landet, bliver behandlet nøjagtig på samme vis som efter de regler, som SF under fru Pernille Frahm og under hr. Steen Gade var med til at forhandle over en meget lang periode, og som et meget stort flertal her i Folketinget slutter op om. Det er båret af og hviler på nogle grundlæggende fornuftige principper om, at folk, der har boet her i landet i mange år og har en fast tilknytning her til landet og har varigt opholdsgrundlag, skal kunne få statsborgerskab.

Men så er det sådan, at vi har ønsket at markere, at det har konsekvenser i Danmark, hvis man begår kriminalitet. Når hr. Knud Erik Hansen er så optaget af, hvordan de unge af anden etnisk oprindelse, nydanskere, oplever det her lovforslag, så tror jeg ikke, at hr. Knud Erik Hansen har mødt de forældre, som står i en situation, hvor de ønsker og har et behov for – i de tilfælde hvor forældrene ikke har valgt at sikre dem med et dansk statsborgerskab, som de jo kunne have gjort; hvis de havde søgt dansk statsborgerskab, så ville deres børn have fået det pr. automatik – at de kan sige til deres børn og unge: Lad nu være med at gå ud og

lave dumheder. Lad nu være med at gå ud og lave kriminalitet, for så mister I jeres mulighed for som 18-årige at gå hen og få jeres statsborgerskab på en nem måde. I kan erklære jer som danske statsborgere uafhængigt af om vi, jeres forældre, vælger at opretholde vores statsborgerskab fra vores hjemland. Det er jeres afgørelse, men lad være med at gå ud og lave kriminalitet.

I et meget kompliceret samfund som vores kan man nemt komme til at træde ved siden af, og man kan komme til at begå kriminalitet, som hr. Knud Erik Hansen siger. Hvis man gør det – og vi taler om mindre kriminalitet, som hr. Knud Erik Hansen taler om – ja, så vil ens muligheder for at kunne få statsborgerskab, efter man er fyldt 18 år, være ganske nem. Man skal bare søge Justitsministeriets Indfødsretskontor, så bliver man optaget på den efterfølgende lov. Så enkelt er det. Hvorfor så den her voldsomme indignation fra hr. Knud Erik Hansen, når de regler, man bliver behandlet efter, er dem, som SF har tilsluttet sig og stemt for? Jeg forstår det ikke. Jeg forstår ikke, hvorfor SF's ordfører så krampagtigt vil kaste smuds på det regelgrundlag, som SF's ordfører selv har været med til at stemme for.

Jeg respekterer fuldt ud hr. Søren Søndergaards synspunkt i den her sag. Jeg mener også, at hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten står i en anden situation. De valgte i Enhedslisten at stå uden for de naturalisationsregler, vi har. Dem har SF og et andet stort flertal tilsluttet sig. Enhedslistens rolle er en anden end SF's.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg må sige, at verden kan blive vendt på hovedet. Da vi indgik aftalen om kontorcirkulæret, så var det ikke for denne gruppe. Det var klart under forudsætning af, at denne gruppe unge, som var opvokset i Danmark, skulle have ubetinget ret til dansk statsborgerskab. Det er det, man fratager dem nu.

Så derfor har dette intet med kontorcirkulæret og den aftale at gøre, snarere tværtimod. Det var det, vi diskuterede før: Om det her i virkeligheden ikke er et brud på det forlig, vi lavede, når man pludselig siger, at den gruppe unge nu også skal ind under kontorcirkulæret.

Men så er der spørgsmålet om udgangspunktet i det her. Vores udgangspunkt har klart været, at hvis man er vokset op i Danmark, så skal man have retten til at blive dansk statsbor-

ger. Ved at lave det her forslag, fratager man de unge retten til at blive danske statsborgere uden betingelser. Det er vores ønske, at det skal de have.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Som tidligere medlem af Indfødsretsudvalget har jeg naturligvis fulgt denne her sag nøje, og vi har diskuteret den grundigt, meget grundigt i SF's folketingsgruppe. Sagen er den, at kontorcirkulæret er blevet lavet med en viden om, hvad det var for en gruppe af mennesker, det rettede sig mod. Og nu beslutter et flertal, at denne gruppe, som kontorcirkulæret skal rette sig mod, bliver udvidet markant.

Vi har under forhandlingerne omkring kontorcirkulæret givet os på en lang række punkter, fordi vi ønskede fred om det her. Vi ønskede fred på det her punkt. Derfor bøjede vi os. Derfor kommer det som en overraskelse for os, at man fra justitsministerens side kommer med et lovforslag, hvor jeg må indrømme, at Dansk Folkepartis forslag stort set svarer til det.

Det forekommer os ganske besynderligt, at hr. Knud Erik Hansen nu skal hives frem som en specielt afart af SF's folketingsgruppe. SF's folketingsgruppe står bag alt, hvad hr. Knud Erik Hansen har sagt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Knud Erik Hansen sagde for lidt siden, at kontorcirkulæreaftalen blev indgået under forudsætning af, at denne gruppe unge, vi her taler om, fortsat kunne erklære sig, og fru Anne Baastrup var jo inde på samme tankegang.

Jeg tror, at jeg har sagt det tidligere: Jeg er vel en af de få personer, der har deltaget i samtlige – i samtlige – møder og forhandlinger om kontorcirkulæret, og de har været mange og har strakt sig over 1½-2 år eller så. Jeg er altså nødt til at sige, at det er muligt, at SF havde den forudsætning, men SF glemte at udtale den. Erklæringsreglerne har ikke været nævnt på et eneste møde i hele det forhandlingsforløb. Jeg har fuld respekt for, at det har været SF's forudsætning for at indgå kontorcirkulæret, men det er altså klogt, hvis man indgår en aftale på visse præmisser og forudsætninger, at man så får dem op på bordet. At man siger det, så det dog må stå helt klart for aftaleparterne, at det var forudsætningen. Det er ikke sket i det her forløb.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er jo netop også derfor, vi siger, at det ikke handler om forligsbud. Vi troede simpelt hen bare, at når der var en aftale om, at vi skulle have fred på området, så handlede det også om, at man ikke udvidede kontorcirculæret til at omfatte en meget stor ny gruppe. Og sådan er det. Men derfor må vi da så også have ret og pligt til at kritisere, når regeringen kommer med et forslag, som vi er uenige i.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Men jeg kan da have helt ondt af SF, der har bragt sig selv i denne her lidt fjollede situation. »Vi troede bare«. Jeg anerkender SF's intention omkring det her, men det er altså ikke nok at tro, når man forhandler. Det er ikke nok inde i sit hoved at have nogle forudsætninger.

Man er altså nødt til at få forudsætningerne op på bordet, udtale dem ud af munden, så de, man laver aftaler med, hører dem. Jeg vil da ikke udelukke – hvis forhandlingerne var taget op – at vi kunne have fået erklæringsreglerne omfattet af aftalen. Men de er ikke omfattet af aftalen. De har ikke været nævnt under forhandlingerne. Så SF har altså fået bragt sig i en lidt tumpet situation. Det kan jeg såmænd da godt have lidt ondt af SF over.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Dorte Bennedsen skal såmænd ikke have ondt af os, men vi har en ret og en pligt til at gå ind og kritisere, når vi rent faktisk synes, at det er forkert, det regeringen nu lægger op til. Så er vi da forpligtet til at sige: Det kan vi ikke støtte. Og vi kommer med en lang række argumenter mod det.

Sagen er den, at kontorcirculæret omfatter den her gruppe. Nu udvider man det til at omfatte den her gruppe. Kontorcirkulæret er bygget på baggrund af, at § 3 eksisterer. § 3 bliver nu lavet om. Det er da klart en del af den samlede enhed, men vi har også tilkendegivet, at vi ikke har sagt, at det er et forligsbud.

Men derfor er vi da alligevel berettiget og forpligtet til at skælde ud, når vi synes, der er grund til det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil sige til fru Dorte Bennedsen, at det er store krav, der stilles, hvis man hver gang, man laver et forlig, skal tage alt godt fra havet med som forudsætninger. Det er jo faktisk det, man bliver bedt om her.

Det er klart, at når man laver et kontorcirculære, så laver man det på baggrund af gældende lov og de grupper, der på det tidspunkt skal ind under kontorcirculæret. Nu drager man faktisk en helt ny gruppe ind under kontorcirculæret, og det må da klart være en ny forudsætning.

Det må vi så gøre en anden gang, men så tager vi alt godt fra havet med som forudsætninger. Men så bliver det ganske vanskeligt og besværligt, hver gang man skal lave forlig.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal love formanden, at det bliver min sidste bemærkning til dette lovforslag, for jeg har opgivet at vinde over SF, når det drejer sig om antallet af gange, man tager ordet.

Det er, som om det har et selvstændigt formål for hr. Knud Erik Hansen at stå meget her på talerstolen, men jeg synes ikke, vi kommer ret meget tættere på indholdet. For jeg er ked af at sige, at både fru Anne Baastrup og hr. Knud Erik Hansen har en forkert tilgang til spørgsmålet om de 18-23-årige. Og hvis fru Anne Baastrup ville høre efter, så vil jeg sige, at fru Anne Baastrup og hr. Knud Erik Hansen ikke opererer med den mulighed, som de 18-23-årige har brugt og fortsat kan bruge: at de kan søge om naturalisation. De behøver ikke nødvendigvis at vente, til de bliver 18 år og har været her i 10 år. Hvis de har været her i 7 år, kan de gå via naturalisationsvejen.

Fru Anne Baastrup siger det, som om vi har reserveret den her alene til de 18-23-årige, og de ikke kan benytte sig af naturalisationsreglerne. Sådan har de kunnet det, sådan kan de fortsat. Og de, der har begået kriminalitet, er straffede, kan ikke længere benytte sig af den ene vej, nemlig erklæringsvejen, men de kan benytte sig af den anden vej.

Derfor indgik det spørgsmål, som også fru Dorte Bennedsen har sagt det, ikke som et krav, ikke som et fundament for SF under forhandlingerne om kontorcirculæret.

Det er fair nok, hvis SF er løbet fra det grundlag, som hr. Steen Gade og fru Pernille Frahm forhandlede sig frem til. Så skal man

bare sige det. Så skal man ikke begynde over for os andre at beklikke vores tilgang til det her spørgsmål. Vi mener, at det grundlag, vi har, som SF stemte for og står bag eller har stået bag, er et ordentligt, et humanistisk, et fornuftigt grundlag for at få en meget hurtig og fin tilgang til at kunne få vores statsborgerskab, hvis man har en varig tilknytning eller skal have en varig tilknytning til vores land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) mod 12 (SF og EL).

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven og pasloven. (Forhøjelse af afgiften for borgerlige domssager og af betalingen for udstedelse af pas til voksne).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 3/12 99. Første behandling 7/12 99. Betænkning 9/12 99. Anden behandling 15/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (S, SF, CD og RV) mod 55 (V, KF, DF, EL, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)).

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om ændring af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatører (lukkede nikkel-cadmium-batterier).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 6/10 99. Første behandling 29/10 99. Betænkning 8/12 99. Anden behandling 14/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord. (Påbudsadgang vedrørende undersøgelser).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 17/11 99. Første behandling 25/11 99. Betænkning 8/12 99. Anden behandling 14/12 99. Tillægsbetænkning 15/12 99).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.